

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap belső részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitási cikkek stb. intézendők.

Nyitási cikkek soronként 10 kr-ért közöltnak.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak területeiért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítatnak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Szekelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még határlékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Szekelyföld“ kiadóhivatala:

A felirati vita.

Mióta a kiegyezés huszonöt év előtt megtörtént és az ország örömiadalával a koronázás által szentesített, a válaszfelirati vita mindig a közjogi alap körül forog, melyet a szélsőbal jogosnak elismerni vonakodik, az Apponyi-párt pedig kibővíteni kíván, míg a többség csak arra fektet súlyt, mily reformokkal mozdíthatja elő a nemzet anyagi és erkölcsi érdekeit. Huszonötödször ismétlik most is, minő életbevágó sérelem az, hogy hét öreg mágán, kinek nevére is alig emlékezünk, csak névszerint, nem pedig tényleg visel udvari méltóságot, hogy a címer kérdése a közös nagykövetségi palotán nincs megoldva, a fekete-sárga szín nincs Magyarországból

száműzve és hogy a közös hadsereget nem osztották kétfelé, egy osztrákra és egy magyarra, ámbár még azt sem bírjuk képzett tisztekekkel ellátni.

A nagy közönség már meguntta ezeket a folytonos ismétléseket a felirati vita alkalmából megújuló közjogi kérdés boncsoló kés alá vett megbeszélésénél, de ez egyszer mégis alkalmat adott gróf Apponyi Albertnek, hogy ismét bebizonyítsa fényes szónoki tehetségét, Tisza Kálmánnak pedig, hogy nagyszabású beszédében kimutassa államférfiúi felfogását, melyet tizenöt évi miniszterelnöki tapasztalás élt; a közönség tehát láthatja, mi a különbség a szónok és az államférfi közt.

Tisza Kálmán nem átalja bevállalni, hogy miniszterelnöki meggyőződése különbözik attól, melyet mint ellenzéki vezér táplált, midőn minden felelősség nélkül a kormány intézkedéseit keményen bírálta s elégedetlenségét a közjogi alap elégtelenségével hét évig hirdette. Ennek ellenében azonban hivatkozhatik az ország óriási haladására a fennálló közjogi alapon folytatott tizenöt évi kormánya alatt. Ő csakugyan kimutatta, hogy jobban tud kormányozni, mint szerencsétlen három elődje, midőn rendbe hozta az ország elzúllott pénzügyeit, helyre állította hitelét, megalapította a nemzet tekintélyét a külföldön s felvirágoztatta az országot, a nélkül, hogy a szó-, sajtó- vagy gyülekezési szabadságot bármikor megszorította volna. Ez alatt meggyőződött arról, hogy a közjogi alapot megingatni akarni veszedelmes hiba, mert a kiegyezés oly terhes szerződés, melyet egy-

oldalulag Ausztriának és a koronának beleegyezése nélkül megváltoztatni nem lehet.

Azok azonban, kik hűségükben csalhatatlanságukról meg vannak győződve; kik arra büszkék, hogy huszonöt év óta semmit nem tanultak, semmit nem felejtettek, s azt hiszik, hogy egypár elkopott eszmével és csengő üres frázissal megváltoztathatják a fennálló állapotokat: szemére vetik a régi államférfinak, hogy midőn az élet megezáfolta ellenzéki meggyőződését, az is megváltozott, most pedig eretnokségnek hirdetik a kiegyezés által megteremtett közjogi alap állandóságának elismerését.

Hiába hivatkoznak arra, hogy a bécsi parlament nem vett közvetlen részt a kiegyezésben, mert az kizárólag a nemzet és a fejedelem közt történt, de elfelejtik, hogy a fejedelem nemcsak Magyarország királya, de ugyan akkor Ausztria császára is, s hogy alattvalóinak egyik felét sem áldozhatja fel a másiknak. Elfelejtik még azt is, hogy a kiegyezés csak akkor vált tökéletessé, midőn a bécsi parlament szintén törvénybe iktatta a magyar kiegyezést, s közjogi alapon szerződött a bank- s a kereskedelmi szövetség iránt.

A szélsőbal azonban még azt is elfelejti, hogy Ausztria-Magyarország európai nagyhatalom, s hogy ez állását, mely az európai súlyegyenfentartására nemzetközi szükségesség, nem volna képes fenntartani, ha a külügyek vezetése s a közös hadsereg ketté választva, esetleg különböző módon szerveztetnék. Nemcsak a fejedelemnek, nemcsak Ausztriának, de Európának is, habár nem közvetlenül, csakugyan beleszólása van abba, ha a fennálló

A „Szekelyföld“ lárczája.

Altöldi emlékeimből.

Bevezetés-féle.

..... A bucsujáról híres Radnát s azután Paulist hagyta el a vonat és bekanyarodott a Királyhágó hegység lábánál fekvő Gyorekra, s a csángótelepek mellett végig robogva, elprűskölve, még egyszer a hegyeknek tartott, mintha el akart volna bucsuztatni a szülőföldre emlékeztető bércektől, s azután nyugat felé fordítá utirányát.

Ekkor már az alföldön voltunk.

Ah, milyen főséges, milyen isteni jelenet, milyen tündéri tájkép tárult szemem elé! Nincs élet-hű kifejezés, nincs szó vagy gondolat reá, melylyel eesetelni tudnám azt az érzést, azt a meglepetést, melyet az alföldnek, ennek a nyitott könyvnek megpillantásakor éreztem. Hallgatagon és gyönyörrel bámultam a végtelen rónaságot, a természet szép alkotását.

Még a vonat is örületesebb gyorsasággal siklott végig a csendes tó tükrehez hasonló síkságon, mintha új élet szállt volna idegeibe. A szédületes rohanás, melylyel az öreg mozdony Arad felé repi-

tett, kéjmámorba ringatott, s bűvös varázslat tartá lekötve valomat és félig csukott szemekkel, mint álmodozó, gyönyörködtem az előttem elterülő tündéri látványon.

A kalauz baritonhangja térített magamhoz: Arad 35 perc! s a következő perczben lábaim azt a földet érinték, mely néma tanuja volt a 13 vértanú gyászos emlékü halálának. Levett kalappal léptem a fájó mult által megszentelt s a szabadság vertanúinak hősvérével megöntözött földre, s olyasmit éreztem szívemben, mint a műzümán Mohamed sirjánál, midőn több száz mérföldről megérkezik az igazhívók nagy prófétájának koporsójához.

Aznapon esti 8 órakor érkeztünk Szegedre az arad-csanádi vonalon.

Meglepő kép tárult szemem elé itt is, midőn a Tiszán át vezető vashídon meglátsított gyorsasággal haladt vonatunk.

Az ezen évben be nem fagyott Tiszán ott ringatóztak a téli szállásra vonult gőzhajók, halászbárkák, teherhajók és kotrógépek s minden egyes vízi jármű kajútjából élénk világosság tört elő, míg a főárbocokról zöld csillagként tündökölt a jelző lámpák smaragdfénye. A folyam tükrében miriádnyi csillag tükröződött vissza, mint megannyi gyémántszem a habok ölébe hullva.

A Stephanie-sétány közelében levő új épületek,

a hírneves színház, Szeged büszkeségei tündéri fényben usztak. Ég és föld vetélkedtek egymással, hogy melyik bírja a szép város éjjeli jobban megvilágítani. És a föld, ez a véges ősmasz, felül akarta mu'ni a természetet.

Az emberi ész segítségére jött a lázongó földnek, s a légszesz és a villanyfényvel megszégyeníté a csillagok halvány világát. Az Égi Ur által 1879. márczius 11-én éjjel árvízzel sújtott várost kiszabadította alakatlan kötőmégéből, s a romhalmazok fölé a régínél szebb, díszesebb házakat, nem házakat: palotasorokat emelt.

Üdvöz légy, hangyaszorgalmu ember; légy áldva, emberi ész, te isteni szikra; bámulak remekelő csodás műveidben.

A phönix-madár új életre kelt poraiból és ifjabb, üdőbb lett, mint valaha volt. Szeged ma olyan fényben tündöklök, hogy hazánkban Budapest után a második helyen következik. Van ipara, kereskedelme. A nagy világgal vizen és szárazon van összeköttetésben. Vannak gyönyörű palotái, híres mulatóhelyei, megtekintésre méltó épületei, melyeknek ablakai az üvegfestészet bámulatos előhaladását hirdetik. Közuti vaspályája, mely a várost keresztül-kasul szeli, ló- és gőzerőre van berendezve. Híres szállodái között az Európa és a Grand Hotel Tisza párisi díszben pompáznak. Közuti hidja, mely a Bánáthá nyitja

közjogi állapotot megváltoztatnák s egyszerű perszonálunióval helyettesitenék. Maga Kosuth, midőn a Duna-konfederáció eszméjét világra bocsátá, elismerte, hogy Közép-Európában egy nagyobb, hatalmasabb állam, egy nagy hatalom megalkotása mulhatatlanul szükséges, hogy tehát Magyarország függetlensége meg nem állhatna magában szerves kapcsolat nélkül a szomszéd államokkal.

Már pedig, ha szövetségről van szó, mindenki biztosabb szövetségnek fogja tartani Ausztriát, mint Szerbiát és Romániát. Nem is szabad megfélekezünk, hogy a Sztarcsevics- vagy Strossmayer-féle közjogi alap más forma mint akár a mienk, akár a szélbaliaké, s hogy Romániában is léteznek sokan, kik a Románia irredenta mellett lelkesülnek, a szerbek szemét pedig még mindig kápráztatja a délszláv császárság csillogó délibábjá.

Elszigetelve állunk a világon, ellenségek-től körülvéve s még is abban találjuk gyönyörűségünket, hogy együtt tartani nem tudunk!

(P. H.)

A képviselőház mult pénteki ülésén az első szónok Molnár Józsiás, városunk képviselője volt, ki a székelység s különösen Kézdi-Vásárhely város bajaira mutatott reá. Városunk érdemes képviselője szemrehányásokat tett a kormánynak, hogy az a székelység érdekeivel nem törődik. Készséggel elismerjük ugyan, hogy a képviselő ur által hangoztatott bajok nagy részben megvannak, de abban az egyben nem volt igazságos a képviselő ur, midőn bajainkért a jelenlegi kormányt állította a vádlottak padjára, azt a kormányt, mely egymaga többet tett a székelységért, mint a korábbiak együttvéve. Bármennyire lekötelező is reánk nézve az, hogy a képviselő ur a székelység érdekében szót emelt, ennyit az igazság érdekében kötelességünknek tartottunk megjegyezni. — Az ülés további folyamán felszólaltak még: Szentiványi Kálmán, Beöthy László, ifj. Andrássy Gyula gróf, ki — hirtelen közbejött rosszulléte miatt — beszédét nem fejezhette be; továbbá Horánszky Nándor, Baross Gábor, Pogány Károly és Papp Géza. — A szombati ülésen Sághy Gyula, Pulszky Agost, Horváth Gyula, Szapáry Gyula gróf. Végül Szentiványi Árpád interpellált.

meg az utat, közel másfél millióba került. Lennebb tőle van a vasuti hid. A Tisza jobbpartján van a gyönyörű rakpart. Van két indóháza. Az osztrák vaspálya töltése az állomás emeletéig van felemelve a Tisza elleni védekezés szempontjából, s az utas innen a mély völgyben látja a várost, hova egy nagyobb szabású lépcsőn jut le az állomási épületből.

A szállodában, hova fáradt testem üdülése csalogatott, a czitera-banda hangjai ringattak édes álomba, s már kora reggel lóvonatu kocsin barangoltam be a népes alföldi várost.

A lovas-hadnagy.

Az esti órákban az alföld-fiumei vaspálya (az után lett M. Á. V.) egyik vonata az a . . . állomásnál állapodott meg. Itt volt hosszú utamnak végpontja.

Még jól körül sem nézhettem magamat a sürgölődő néptömeg között, midőn csak oda állit velem szembe egy ezifra sujtásos, egyenruhás alak s megcibálja a hideg elleni bizonyítványomat azon ponton, hol a nyakam ágaskodott ki belőle, s azt mondja nekem, hogy ő A. község lovas-hadnagya s ki van rendelve a „fogadtatásomra“, ha meg nem sért vele.

Dehogyan sértett meg. Sőt még el is érzékenyedtem ennyi kitüntetésen.

Mig málhámat átszállították az arra rendelt alkalmatosságra, a bőbeszédű embertől megtudtam, hogy őt Herczegh Andrásnak nevezik s a falu alig negyedóra járásra esik az állomástól.

Választási mozgalmak.

Boldog orbaiak, kiknek megadta a sors azt a ritka szerencsét, hogy egy évben kétszer választhatnak képviselőt! Horváth Gyulának nem nyílt alkalma, hogy tett szép ígéreteit beválthassa, s miután a jó budaiak is megtisztelték becses bizalmukkal, szépen ott hagyta szülőföldjét s imádott székely testvéreit. És most az orbai választókerület szabad préda, melyért a lemaradt nagyságok, politikai szerencsevadászok egész légiója verseng. Alig mondotta el a nemzetipárti dr. Kovács Albert programbeszédét, már megérkezett Tóth Elek függetlenségi s alaposan felkészítve a lobbanékony természetű székely szíveket, kilátásba helyezte, hogy küld ő nemsokára egy 48-as jelöltet, hogy azt válaszsza meg, mert bizony ő maga nem hajlandó magát a jó orbaiak szeszélyének kitenni. Ez a kilátásba helyezett jelölt tehát jelenleg erősen váratik. Ezzel azonban a konkurrenzia nincs bezárva. Emlegetnek egy kormánypárti jelöltet is, kinek nincs pénze, de van 60 ezer forintja. Hogy vajh ki ő és merre van hazája, senki sem tudja, de az általános meggyőződés, hogy zsidó. A jó kovácsnaiak „zsida“ tehát még maig is késik az éji homályban! Még az ismeretlen héberrel sincs befejezve a jelöltek listája. Vannak még többen is, kik akarnának jöni, de nem mernek, mert mivelhogy az orbai választókerület nem nagyon jól van rezonizva. Ezt látszik bizonyítani egyik felkért jelöltnek azon lakonikus sürgönye: „Köszönöm a bizalmat, de nekem elég volt egy alkotmányos érvágás.“ Ezekből tehát kiviláglik, hogy az orbai kerületben most, 5 nappal a választás előtt, egyik jelöltnek sincs valamire való pártja, a választók nagy része még most is várakozó állást foglal el, mert hát a szép beszéd is ér valamit, de . . . Szóval a második termés keveset ígér s ezért a jó orbaiak rossz kedvvel készülnek az aratáshoz.

Különfélék.

— Halálos kimenetelű verekedés volt Kézdi-Vásárhelytől tolyó hó 20-án (vasárnap) este 8 és 9 óra között honvédek és cselédek között. A csetepaté szerelemföltésből keletkezett. Lemhányi születési Janó András cselédet a honvédek 25 he-

lyen sebeztek meg szuronyval, úgy, hogy sebei közül 3 feltétlenül halálos volt. A megsebesített Janó András folyó hó 21-én d. n. 4 óraker meg is halt. Fülöp Albert honvéd, ki a halálos sebeket ejtette, tettét beismerte.

— A kézdívásárhelyi műkedvelő egyesület sikertelen előadást rendezett f. hó 20-án, a tanácsház dísztermében. Csiky Gergelynek, ez oly korán elhunyt kitűnő drámaírónak, egyik jeles alkotása, a „Buborékok“ című vígjátéka került ezuttal színre, középszámu, de szép közönség előtt. Már maga az a körülmény, hogy az ifjú egyesület ily nagyszabásu színművel megpróbálkozni mer, az is megérdemelte volna, hogy még egyszer akkora közönség tekintse meg az előadást, főképp az ugynevezett intelligenciából, a melynek nagyrésze következetesen távol tartotta eddig magát az előadásoktól. De másfelől az előadás sikeres volta is mondatja el ezt velünk. Nem mondhatjuk ugyan, hogy ez előadásnál kerekébbet, összevágóbbat már ne élveztünk volna az egyesülettől s hogy egyes hiányok ne merültek volna fel helyi-ely-közzel; de hogy e hiányok mellett is dícséretre méltó igyekezetet fejtettek ki az összes szereplők, arra büszkék lehetnek. Különösen ki kell emelnünk Selyei Tóthné (Sizidónia), Vass Ferenczné (Szerafin) urnőket, ifj. Czibalmos Ferencz (Rábay osztálytanácsos), Nagy Gyula (Morosán Demeter), Kovács Károly (Chupor Aladár) urakat, a kik főfogva szerepük jelentőségét, a töltük már megszokott gondossággal s tisztult izlésre valló odaadással igyekeztek szerepeiknek életet adni, a mi nagy részben sikerült is. A kisebb szerepek is jó kezekben voltak. Czirmay József (Tamás), Bene Albert (Gombos), Klünglein Vendelin (Hábor), Klünglein Releka (Aranka), Klünglein Vilma (Mávin) szerepében elismerésre méltó szorgalomnak adták jeleit. Ezuttal új szereplők is mutatták be magukat, és pedig Pál Anna (Gizella), Ferencz Anna (Sereczkyné), Incze János (Róbert), Turóczi István (Béla képv.), Turóczi Béla (Bangó), Nagy Károly (Adolf inas), Kis András (András) szerepében, s dícséretükre legyen mondvá, mindannyian jó tehetségről, igazi ügybuzgóságról tettek tanúbizonyságot értelmes játékukkal. Azt megemlíteni is fölösleges, hogy a legfőbb és legnehezebb szerepek egyikével Selyei Tóth Albert ur birkózott meg, alig kifogásolható alakításban domborítván ki a nézők előtt Solmay hálás szerepét. A rendezés is a Selyei Tóth Albert ur vállaira nehezedett s ő ennek is teljes igyekezettel felelt meg s meg vagyunk győződve, hogy nem rajta mult az itt-ott érezhetett vonta-

hivatalra (!) akar pályázni, annak tengernyi sok tudománnyal (!) kell bírnia, különben le is ut, fel is ut ő kegyelmének.

Ne tessék nevetni e kifejezésen, mert — tessék tudni — tudomány kell még a kasznársághoz is; hát aztán hogy az Istenét ne kellene egy lovas-hadnagnak valamit tudnia? Hejh, nagy valami ez a tudomány, uraim! Egy magunkfajta embernek elég volna élete hosszaiig tanulni, hogy a hadnagy tudományát — csak úgy íszből — írás nélkül magáévá tegye.

Herczegh András uramnak pl. behunyt szemmel kell tudnia, hogy V. vagy Z. melyik utczában, esetleg melyik pusztai tanyán, hányadik házszám alatt lakik, mennyi a birtoka, van-e azon teher és hogy Barna Pélinek vagy Y. Daninak mindenemű atyafisága hogyan és hol van elterjedve, hány a fia, hány a leánya a családnak. És ha a szükség úgy hozza magával, azt is kell tudnia, hogy ha valamely ügyben az érdekelt fél meghalt, mikor, hány éve merte ezt megselekedni? Ha pedig hadnagy uram ezt az első kérdésre — a mely csakis hivatalos ügyben jöhet — nem bírja megmondani s csak kérdezősködések nyomán jön bele az igazi kerékvágásba, olyan vad számár embernek tekint a kupaktanács, hogy még a gyerekeknek is joguk van öt uton-utfélen diktum-faktum össze vissza ostobázni.

(Folytatása következik.)

— Tehát mégsem lehet valami piczi legény hadnagy uram, ha ilyen tömörked pénzt kassziroz el évenként — mondhatja valaki.

— Nem bizony, mert a ki erre a tisztességes

tottság s még valami, a melyek nélkül teljesen sikerült előadást irhattunk volna föl az egyesület javára. A közönség így is hálás volt, a főbb szereplőket többször zajosnag megtapsolta, kihívta, megéljenezte, a miket bőven meg is érdemelték. A színi előadást, régi jó szokás szerint, reggelig tartó kedélyes táncmulatság követte.

— **Mezey János**, a fővárosi első magyar dalcsarnok igazgatója, jóhírű daltársulatával városunkba érkezett s holnap, azaz csütörtökön, kezdi meg előadásait a tanásház dísztermében. Ez egyetlen magyar daltársulatot, melyről a fővárosi lapokban sok jót olvastunk, ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Megjelent a háromszékvármegyei „Ferencz József” kórház 1891. évi betegnevelés kimutatása.** Az érdekes kimutatásból, mely a kórház mult évi működéséről hű képet nyújt, a következő adatokat említhetjük meg: A kórház alapvető a megyei pénztárnál kezeltetik s 25,000 forint érték-papíros és takarékpénztárba helyezett pénzből áll. 1891-ben gyógykezeltetett 534 beteg, 12,534 ápolási nappal; egy betegre esik 253 nap. A gyógykezelt betegek közül gyógyult 381 beteg 71%, javult 86 beteg 16%, és meghalt 33 beteg 6%. Ezen halálozási százalék kedvezőbb, 3 6% lesz, ha leszámítjuk a 2 haldokolva hozottat és a 11 megyei szegény menházit; főleg utóbbiak évente tetemesen növelik a halottak számát. Napi ápolási díj, mint az előző években, 45 kr.

— **Kossuth életmódja.** A Bud. Hírlap tudni levelezője megcáfolja azon híreket, melyek Kossuth Lajos betegségéről az utóbbi napokban szárnyra keltek. A volt kormányzó kitűnő egészségének örve, a mit életmódjának köszönhet. Reggel 8 órakor kél, megfürdik, aztán testgyakorlatokat végez, hogy izmai ne veszítsék el fiatalos rugalmasságukat. Majd következik az első reggeli. Kilenec órákor dolgozó-szobájába megy, ír és elolvassa a magyar lapokat. Délután van a szerény déjeuner, mely után egy óráig sétál, ha jó idő van, a szabadban, ha nincs, szobájában; s ez alatt folyton cigarettát szí. Három óra felé ismét dolgozni kezd és folytatja munkáját hétig, mikor föltalálják az ebédet. Kossuth aztán pihen és tíz órákor, legkésőbb fél tizenegyre lefekszik. — A nagy ember élete mindig ilyen egyszerű és folytonos egyformasága adja azt a csodálatra méltó egészséget.

— **Kovácsnai hírek.** Egy kovácsnai szatócs vásárnap este egy ugyanoda való emberrel pálinkázás közben összeveszett, s miután másképpen nem birt a markos egyénnel, midőn ez távozott üzletéből, a mérleg és a rőf nagy mestere utána ment s az utcán forgópisztolyával kétszer rádőlt. A lövések egyike a megtámadott fülét horzsolta, míg a másik a bal vállába fúródott, közel a kulcsosonhoz. A vakmerő Merkurt stante pede hívőse tettek. — Kedden este pedig két földész kapott hajba holmi „nézeteltérés” következtében, a mely „előzmény”-nek az lett az „utózmány”-a, hogy az erősebbik a gyengébbet megforgatta a sárban egy kicsikét, s hogy aztán ne kiabáljon olyan erősen a legyőzött ellenfél, szája alá manu sárt tömött, s hogy a gyászvitéz még komikusabb „kinézés”-nek örvendjen, még az arcát is bemákozta jó fekete földdel. A tréfás piktor most zárt helyen elmélkedik a színvegyületekről.

— **A márczius 15-iki ünnepélyt** rendező bizottság köszönetét nyilvánítja az idei ünnepélyen közreműködőknek, nevezetesen 14 vidéki vendégnek, n. m.: Bernáld Ilona k. a. sepsiszentgyörgyi tanítónőnek, ki lelkesen előadott szép szavallatával közönségünk előt t hosszú ideig emlékeztetben leend; továbbá Vertán Endre ügyvédjelölt ur sepsiszentgyörgyi lakosnak, ki a nagy napok emlékéit ifjú lelkesedéssel és hévvel előadott eszmegazdag beszédben esztelte. Az ev. ref. dalkörnek és az önkéntes tűzoltó-egylet zenekarának szintén köszönetet mond. Egyszersmind tudatja, hogy az ünnepély alkalmával felülfizetni szívesek voltak: Dr. Szacsay Gyula ur 1 forint, Vertán Jánosné urasszony 20 kr., ifj. Tóth István ur 20 kr., N. N. 30 kr., Süks Károly ur 20 kr., Molnár Ferencz ur 30 kr., Török Sándor ur 40 kr. Az ünnepély bevétele volt 70 forint 23 kr., kiadás 17 forint 10 kr., tiszta jövedelem 53 forint 13 kr. A rendező bizottság.

— **Mit lehet egy jó lapról kívánni?** Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesítéseket közöl a világ minden tájáról. Lehetnek benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön levelezőket Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyebütt, ezzel még csak azt éri el (de csak ha levelezői az illető kormányfővel és politikusokkal összeköttetésben állnak), hogy naponként megtáviratoztathatja magának nemcsak azt, a mi történik, hanem azt is, a mi valószínűleg történni fog. Ma határozottan bekések a kilátások, de a keleti kérdés minden pillanatban zavarral fenyeget; Konstantinápoly, Szófia, Bukarest, Belgrád, sőt még Csetinye

is megannyi gyújtópontja egy aknának, melytől egész Európa föllöbbanhat. Egész győnyörűsége, de gyakran boszúsága is az a gyakorlati államférfiának, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek találékony eszű tudósítói néha a legrejtettebb dolgokat kifizéskész. E lapnak igen kitűnőek belföldi hírforrásai is; a hazai politikáról egy lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat; parlamenti tudósításai meg épen mintaszerűek. Azután az a sok regény, ama sok jeles szakiró, színmű- és könyvbíráló cikkei, tanulmányai, melyeket közül, mind meglepheti az olvasók ezreit, de manapság egy igazi jó lapról mindezeknél többet kívánnak. Mai nap minden embernek fontos érdekei vannak az üzleti élet terén, s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szépirodalom igen jó szórakoztatója a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyermekek mind megtalálják mulatságukat benne, de mit ér az olyan háziúr, a ki mindig csak mulatgat bennünket, de soha egy okos tanácssal nem tud szolgálni, ha hozzá fordulunk? Egy igazán jó lapnak e kettős feladatát megvalósítva csak egyetlen egy lapul tapaszaljuk, az „Egyetértés”-nél, mely különben terjedelménél fogva erre egy szóvaln egyedül alkalmas is. Mert ahhoz bizony nagy papírspazarlás szükséges, hogy előbb adjunk egy óriási lapot a közönség mulattatására, azután adjunk egy másik, még nagyobb lapot a közönség anyagi érdekeinek támogatására. Mert a hány foglalkozás ember van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdekük kell kiszolgálni. A kereskedő, a földelátogató, a bankár, a kötvénytulajdonos, a sorsjegyvásárló, az a sok száz és százféle gyáros, iparos, üzlet tulajdonos és gazdálkodó, az nemcsak azt akarja tudni, hogy az értékpapírosoknak meg a nyers anyagoknak és készítményeknek mi az árak, hanem azt is, hogy hol lehet olcsón vásárolni és hol lehet valamit lehetőleg jobb áron értékesíteni? És ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, legyen még oly jól is szerkesztve, ha mindjárt százezreket áldoznak a tartalma emelésére, ha csak nincsen abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyetértés”, melyet a hazai üzleti világ a magyar kereskedelem vezérlapjává tett és a hirdetések egész özönével keres föl. Az üzletemberek az „Egyetértés”-t tekintik annak a közegnek, mely köztük az érintkezést, ha szükség van rá, legsikeresebben közvetíteni képes hirdetései által. Kinek hirdetni valója van, az „Egyetértés”-t keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a leggyorsabb osztályhoz tartozó előfizetőhöz fog szólni; a ki pedig azon gondolkodik, hogy melyik lapra fizessen elő? az ismét csak az „Egyetértés”-t választja, mert jól tudja, hogy e lap az ő anyagi érdekeit nemcsak megvédelmezheti, hanem ha tájékoztatást belőle meríti, mint üzletember okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó lapról meg lehet kívánni, elérni azonban csak az „Egyetértés” által lehet.

Közgazdaság.

A háromszékvármegyei gazdasági bizottság alapszabály-tervezete.

(Folytatás.)

11. §.

Az elnök akadályoztatása esetén őt úgy a köz-, mint az igazgató-választmányi gyűléseken az alelnök helyettesíti. Ha mindketten akadályozva vannak, akkor az igazgató választmány legidősebb tagja elnököl.

12. §.

A közgyűlés tárgyai:

- Az elnök, alelnök, titkár, pénztárnok és ügyész, valamint 6 tag választása az igazgató választmányba. Ugyancsak a közgyűlés választja meg saját kebeléből a járási bizottságok elnökeit és jegyzőit is.
- Az igazgató választmány által beterjesztett évi költség-előirányzatok és számadások felülvizsgálása és jóváhagyása vagy visszautasítása.
- Az alapszabályok módosítása fölötti határozás.
- Az ügyviteli eredmény és a mezőgazdaság körüli fölmerült közérdekű kérdések fölötti értekezések.
- Az igazgató választmány által beterjesztett javaslatok elintézése.
- A járási bizottságok és az igazgató választmány évi működéséről ez utóbbi általszerkesztett jelentés meghallgatása és az ennek kapcsán esetleg szükségessé vált intézkedések megtétele.

13. §.

A választások vagy felkiáltás utján, vagy — legalább 3 tag kívánatára — titkos szavazással történnek. A szavazatszedő és ellenőrző bizottságot esetről esetre az elnök nevezi ki.

VI.

Az igazgató választmány.

14. §.

Az igazgató választmány vezeti a bizottság ügyeit az alapszabályok értelmében és a közgyűlések határozatai szerint.

15. §.

Az igazgató választmány tagjai: a bizottság elnöke, alelnöke, titkára, pénztárnoka, ügyésze és a 12-ik §. értelmében a közgyűlés által választott 6 tag, valamint a járási bizottságok elnökei és jegyzői.

16. §.

A közgyűlés elnöke, alelnöke, titkára, pénztárnoka és ügyésze ugyanezen hivatalokat viselik az igazgató választmányban is.

Az időközben elhalt, eltávozott tisztviselőket vagy választmányi tagokat a legközelebb tartandó rendes közgyűlés az igazgató választmány helyettesítheti.

17. §.

Igazgatóválasztmányi ülések a szükséghez képest többször, de minden 3 hónapban egyszer mulhatlanul tartatnak, mely üléseken a jelenlévők szótöbbséggel határoznak.

18. §.

Az igazgató választmány munkaköre:

a) A bizottság működésére és ennek érdekeire vonatkozó indítványok, javaslati beadványok és jelentések az igazgató választmányhoz intézendők; az igazgató választmány intézi el a folyó ügyeket, ez teszi meg a közgyűlésre az előkészületeket s ez dolgozza ki a közgyűlési tanácskozás alá veendő tárgyak sorrendjét.

b) A választmány feladata a 12. §. b) pontja értelmében a közgyűlés által jóváhagyott előirányzat szerinti pontos pénzkezelésről és a rendelkezésre álló öregeknek az alapszabályok 2. §-ában körvonalozott célok szerinti okszerű elhelyezéséről gondoskodni.

c) Halaszthatlan, rendkívüli esetekben, felelősség terhe alatt, a meghatározott előirányzatot túl is tehet kiadást az igazgató választmány; de ezen esetben a közgyűlés utólagos jóváhagyását kikérni tartozik.

d) A kitűzött célok elérésére szolgáló eszközök kiszemelése és azok gondos megválasztása, valamint a már czélba vett teendőknek végrehajtása az igazgató választmány hatásköréhez tartozik.

e) Szolgabírói járásonként megalakítja a járási bizottságokat, egyetértve a közgyűlés által az alapszabályok 12-ik §-ának a) pontja értelmében megválasztott járásbizottsági elnökökkel és jegyzőkkel. A járásbizottságok munkakörét utasítás által szabályozza és az elért eredményről jelentést véve, a közgyűlés elé terjeszti.

A járásköri bizottságok hivatása a választmány intézkedéseit végrehajtani; ezek számára a talajt a nép körében előkészíteni; a képebb, tevékenyebb gazdákat az ügy érdekének megnyerni, s javaslatokat tenni az igazgató választmányhoz, vagy ennek útján a közgyűléshez.

f) Az igazgató választmány évi működéséről, a járásköri bizottságoktól bekért jelentések adatainak felhasználásával, a közgyűléshez jelentést tesz.

g) A közgyűlések és a saját üléseinek jegyzőkönyveit hitelesíti.

(Folyt. köv.)

Piaczi árak.

Kézdí-Vásárhelytől, 1892. márcz. 17-én.

Buza (tisztá)	hektőliterenként	8 frt — kr.
„ (elegy)	„	— frt — kr.
Rozs (tisztá)	„	6 frt 30 kr.
„ (elegy)	„	— frt — kr.
Arpa (tisztá)	„	4 frt 60 kr.
„ (elegy)	„	— frt — kr.
Zab	„	2 frt 70 kr.
Törökbuza	„	5 frt — kr.
Kása (köles)	„	10 frt — kr.
„ (árpa)	„	20 frt — kr.
Borsó	„	6 frt — kr.
Lencse	„	16 frt — kr.
Fuszulyka	„	16 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	„	1 frt — kr.
Marhahús	kilogrammonként	— frt 44 kr.
Disznóhús	„	— frt 40 kr.
Juhhús	„	— frt 24 kr.
Szalonna	„	— frt 64 kr.
Faggyu (nyers)	„	— frt 32 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

5252525252525252

Hol a legszebb és legtöbb butor
Brassóban?

PAPP FERENCZ

nagy butorraktárában

kapu-utoza 48 sz. a.

7—

Ugyanott

diófa- és cserefa-furnér

egy □ láb 3—4 krért kapható.

2525252525252525

Gyönyörű minták magánvevőknek ingyen és bérmentve. Mintakönyvek szabók részére bérmentetlenül.

Öltönyökhöz való szövetek.

A magas klérus részére peruvia és dosking, cs. és kir. hivatalnok-egyenruhákhoz előírás szerinti szövetek, ugyszintén veteránok, tüzoltok és tornászok részére, livrékhez, billard és játékasztalokhoz posztók, vadászkabátokhoz loden, vízmentes is, mosószövetek, utazóplaidok 4-14 frtig stb. A ki olcsó, tisztességes, tartós, tiszta gyapju posztó-árúkat és nem olcsó rongyokat akar vásárolni, melyek minden oldalról ajánlatnak és alig érik meg a szabódíjat, az forduljon

Stikarofsky Jánoshoz
Brünnben
legnagyobb posztóraktár a kontinensen.

Fél millió frt értékű állandó raktáram és világ-üzletemnél magától értetődik, hogy minden hosszúságban sok maradék van, melyekből azonban mintát küldeni nem lehet, tehát világos család, midőn egyes czégek maradékokból mintákat ajánl-nak. Figyelmeztetem tehát a t. cz. közönséget kü-lönösen ezen czégekre, melyek 3-10 méter hosszú maradékokat ajánlnak. Már a maradékok egyforma hosszúságban való hirdetéséről észrevehető a család. Ezek a maradékok dívtől kiment és eladhatatlan darabokból vannak vágva, s ez a hitvány portéka a vételár harmadrészét sem éri meg.

Maradékok, melyek meg nem felelnek, becse-réltetnek vagy a pénz visszaküldetik. A szín, hosz-zuság, ár a maradékok megrendelésénél megje-lölendő.

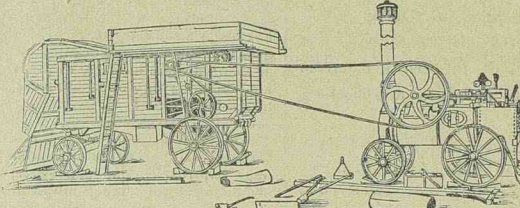
Szétküldés utánvét mellett, 10 frton felül bér-mentve.

Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. 6-20

Első magyar gazdasági gépgyár

részvénytársulat

BUDAPESTEN, Gyártelep: külső váczi-ut 8. szám.

3-10

Ajánl hazai gyártmányu
GŐZCSÉPLŐ-KÉSZLETEKET,
valamint mindennemű
gazdasági gépeket
és talajmivelő eszközöket,
különösen ugy könnyű, mint kötött talajhoz alkalmas legujabb rendszerű
SORVETŐ-GÉPEKET.
Árjegyzékek kívánatra készséggel küldetnek.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

A l l o m á s o k	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	A l l o m á s o k	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	12.53	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.20	7.23		10.31	1.18	
Botfalva	"	4.48	7.47	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	12.28	2.49
Földvár	"	5.07	8.03	Nagy-Enyed	(érk.)	1.08	3.47
Mogyorós	"	5.26	8.23	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	"	1.35	4.07
Apáczsa	"	5.42	8.37		(ind.)	2.21	4.40
Kőpecz	"	6.02	8.57	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	2.31	4.52
Ágostonfalva	"	6.09	9.04		(érk.)	3.08	5.20
Alsó-Rákos	"	6.26	9.20	Kolozsvár (vendéglő)	(ind.)	3.18	5.26
Homoród	"	6.55	9.46		(érk.)	5.14	6.52
Kacza	"	7.12	9.59	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	6.08	7.40
Bene	"	7.32	10.20		(érk.)	10.44	11.51
Erked	"	7.52	10.36		(ind.)	11.04	12.09
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	"	8.23	11.03	Budapest	(érk.)	6.35	8.40
Segesvár (vendéglő)	(érk.)	8.46	11.19				7.30
Medgyes	(ind.)	8.53	11.29				
		10.09	12.37				

A [] foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 47 perczig számított éjjeli időt je-
lentik.

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Érvényes a megnyitás napjától.

Kézdi-Vásárhely indul reggel 4.00 d. u. 2.45	Brassó indul reggel 8.30 d. u. 3.10
Imecsfalva " 4.17 " 3.02	Szász-Hermány " " 8.49 " 3.29
Páva-Zabola " 4.34 " 3.19	Prázmár " " 9.13 " 3.53
Kovászna " 4.47 " 3.32	Kökös " " 9.26 " 4.06
Barátos " 5.17 " 4.02	Uzon " " 9.43 " 4.23
Nagy-Borosnyó " 5.33 " 4.18	Kilyén " " 9.58 " 4.38
Eresztevény " 5.52 " 4.37	Sepsi-Szentgyörgy " " 10.23 " 5.03
Sepsi-Szentgyörgy " " 6.32 " 5.17	Eresztevény " " 10.51 " 5.31
Kilyén " " 6.42 " 5.27	Nagy-Borosnyó " " 11.13 " 5.53
Uzon " " 7.00 " 5.45	Barátos " " 11.42 " 6.22
Kökös " " 7.13 " 5.58	Kovászna " " 12.00 " 6.41
Prázmár " " 7.30 " 6.15	Páva-Zabola " " 12.13 " 6.53
Szász-Hermány " " 7.50 " 6.35	Imecsfalva " " 12.28 " 7.08
Brassó érk. reggel 8.08 este 6.53	Kézdi-Vásárhely érk. délután 12.46 este 7.26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.